

Trije vogali vsake družine — tudi trije vogali družbe?

Letošnje leto je generalna skupščina organizacije Združenih narodov z resolucijo (18. decembra 1972) razglasila za mednarodno leto žensk. Cilji te resolucije so predvsem:

— pospeševati enakopravnost moških in žensk, zagotoviti popolno integracijo žena v svetovnem razvoju s poudarkom nalog žena pri odgovornosti v socialnem kulturnem in ekonomskem razvoju — enako na mednarodnem področju kot na regionalnem in nacionalnem. Nadalje so cilji te resolucije povečati prispevek žensk k razvijanju prijateljskih vezi in sodelovanja med državami ter krepitvi miru v svetu. Te dni se odvija tudi mednarodna konferenca žensk v Ciudad Mexico, na kateri sodeluje tudi predstavnica Jugoslavije, tov. Vida Tomšič.

Mi smo se ob tej priložnosti pogovarjali z nekaj ženami našega kolektiva, ki so na to temo povedale nekaj svojih misli.

Angelca Uhan (25 let službe, dva otroka — 15, 9 in pol let):

»Ko se nama je rodil prvi otrok (in kasneje tudi drugi), sva oba z možem delala troizmensko, prvo leto sva se oba celo vozila z Dolenskega in sva cele dneve prebila na poti v službo, na delu in na poti domov. Punčko sva imela v varstvu pri bratovi družini, pa pri sestri; kdorkoli jo je imel čas varovati, jo je vzel k sebi. Potem sva dobila preko moževega podjetja stanovanje (13 m²). Tam smo živeli 4 leta. Potem sva varčevala, prosila vsak pri svojem podjetju za posojilo in končno sva si v Šiški kupila stanovanje, kjer živiva še danes. Ta nenehna prevažanja, stiska — kam z otroci in delo sta mi dopuščala prav malo ali skoraj nič časa za kakršnokoli udejstvovanje. Pri naju, ki sva imela troizmensko delo, je moral nujno prijeti za gospodinjstva dela tudi mož. Otroke sem videvala praktično vsak tretji teden, ko sem imela dopoldansko izmeno. Sicer pa le zvečer in ob koncu tedna.

Nežka Štangelj (14 let v službi — 7 let v »Dekorativni«, 2 otroka — 11, 8):

»Dokler sta bila otroka še majhna, sem imela to srečo, da sta ho-

dila oba v vrtec, zdaj pa, ko hodita oba v šolo, sta po šoli doma. V začetku, ko sem se poročila, sem bila še doma v Beli Krajini, nato sem se preselila k možu v Ljubljano, kjer sva živela v podnajemniški sobi. Ob drugem otroku sva se preselila v drugo podnajemniško sobo. Zdaj živim z otrokoma sama v baraki na Izanski cesti. Fantek hodi v prvi razred, deklica v četrtega. Oba sem imela nekaj časa v varstvu, ker pa je bilo zame predrago, ju imam sedaj doma. Otroka sta neprestano bolna, skoraj vsakih 14 dni sem morala biti zaradi enega ali drugega v bolniški. Zdaj bom dobila novo eno in pol sobno stanovanje in tega se z otrokoma najbolj veselim.«

Nuša Bego (5 leto v »Dekorativni«, en otrok, 2 sestrina v varstvu, majhno stanovanje...):

»Poleg svojega dveletnega otroka imava z možem v varstvu še sestrina dva otroka — ker je sestra z možem na delu v Nemčiji. Doma imamo še mamo, ki pa je že stara in pomaga kolikor more. Hodim v službo in domov, kjer me vsak dan čaka toliko dela, da niti pomisliti ne morem na prosti čas za kakršnokoli udejstvovanje, bodisi družbenopolitično ali športno. Tudi do kina ne pridem, kaj šele na kako drugo prireditev.«

Kališnikova Helena ima eno hčerko in je samohranilka, **Koškova Polona** ima družino, enega otroka in drugega na poti, **Premkova Nuška** ima dva otroka, ki sta bila oba v vrtcu, **Meglenova Roza** ima leto dni starega otroka, letos dobi tovarniško stanovanje in ga bo vzela k sebi od staršev s Štajerskega...

Vse tovarišice, ki so sedele skupaj za mizo, in se pogovarjale o vprašanju mesta in vloge žensk v naši družbi, so si bile edine, da je žena v naši družbi še vedno preobremenjena. Neskladje nastopi ponavadi v razpetosti žene med službenimi dolžnostmi in obveznostmi, ki jih nalaga družina, med željo po družbenem uveljavljanju, kulturnem izobraževanju in razvedrilo in nenehnim pomanjkanjem časa.

Beseda je seveda najprej nanesla na varstvo otrok, saj je stiska v vrtcih in jaslih še vedno zelo ve-

lika in pridejo na vrsto le najnужnejši primeri. Vse tovarišice so v pogovoru večkrat poudarile prednosti in pomen celodnevne pouka v osnovnih šolah, o katerem je zadnje čase toliko govora. Tudi nočno delo je za žene dodatna obremenitev, zlasti tam, kjer delata oba družinska člana v različnih izmenah. Skoraj pri vseh zgoraj imenovanih tovarišicah smo srečali na začetku njihove samostojne življenjske poti stanovanjski problem, ki je prav gotovo ena izmed nemajhnih ovir pri uspešnejšem vključevanju žena na vseh področjih izvenslužbenih dejavnosti.

Na koncu sem postavila vsem sogovornicam vprašanje, kako si predstavljajo, da se lahko v naši družbi žena, delavka in mati družbeno politično, športno in kulturno udejstvuje? Vse v en glas so mi odgovorile, da se v sedanjih pogojih lahko žena udejstvuje na vseh teh področjih samo na ta način, če si odtrga čas od družine in otrok — o tem času pa tako in tako vemo, da ga je že sedaj izredno malo.

Urejena stanovanjska vprašanja, urejena vprašanja varstva predšolskih otrok in ne nazadnje — celodnevna šola, bodo našim ženam nedvomno dopuščala več časa za vse tisto, česar so si doslej lahko le želele.

Če imamo zagotovljene vse enakopravne pravice in dolžnosti za svoje uveljavljanje v naši družbi, si bomo morale priboriti tudi pogoje za njihovo dejansko uresničevanje.

**VSEM NAŠIM
BORCEM IN
AKTIVISTOM
ČESTITAMO
K DNEVU BORCA,
4. JULIJU IN JIM
ŽELIMO ZDRAVJA IN
ŠE DOSTI DELOVNIH
USPEHOV.**

Ocena poslovanja v mesecu maju in juniju 1975

Poslovanje podjetja je v mesecu maju potekalo normalno. V proizvodnji smo realizirali količinski plan in tudi prodaja je bila uspešna. Skupna fakturirana realizacija v mesecu maju je bila dosežena v višini 30 milijonov dinarjev, plačana pa je bila celo višja in sicer 32 milijonov dinarjev. Prvi pojavi manjšega povpraševanja po naših tkaninah vsled vse večjih zalog v tovarnah pohišta, so se pokazali v mesecu juniju, tako da pričakujemo v juniju za 5 milijonov manjšo realizacijo kot v mesecu maju. V mesecu juniju pa prav tako plačana realizacija kaže na najboljše in pričakujemo vplačil v enaki višini t. j. 32 milijona dinarjev. Vsled tega se bodo naše terjatve do kupcev nekoliko zmanjšale za približno 7 milijonov. Konec meseca maja smo imeli skupno terjatev do naših kupcev 97 milijonov. Kar zadeva plačano realizacijo oziroma plačil s strani naših kupcev ugotavljamo, da še vedno le nekaj večjih renomiranih lesno trgovskih podjetij v redu plačuje svoje obveznosti. Večina kupcev še vedno zaradi naraščanja zalog in pomanjkanja obratnih sredstev ne plačuje po redni poti svojih obveznosti, vendar smo v juniju uspeli preko sodišč izterjati večje zapadle terjatve, kar je znatno pripomoglo k relativno dobri plačani realizaciji. V tem mesecu smo ponovno predali gospodarskim sodiščem 15 naših kupcev ter jih terjali za znesek 2,5 milijona dinarjev. Pri tem naj povemo, da imamo še vedno velike težave spriču tega, ker sodi-

šča izredno počasi rešujejo naše tožbe in so dojemljiva za vse ugovore, ki jih navajajo naši kupci z namenom, da bi zavlačevali postopek in tako čim dlje odlagali obveznosti plačila. Mnogo imamo posla v zvezi z dokazovanjem popolnoma že jasnih dejstev, ponovnim pošiljanjem dokumentov in nepotrebnim dopisovanjem s toženimi kupci in sodiščem. Delamo na tem, da bi se z našimi kupci dogovorili, da bi bilo za rešitev takih sporov edino pristojno gospodarsko sodišče v Ljubljani, preko katerega bi prav gotovo hitreje in kvalitetnejše reševali to problematiko.

Na področju izvoza so se v tem mesecu dogodile globalne spremembe, s tem da se je dosedanji tako rekoč prosti uvoz, zaradi kritičnega poslabšanja izvozno-uvozne bilance, ukinitil in se je zopet prešlo na sistem vezave uvoza z izvozom. Novi devizni režim zahteva, da vsak uvoznik lahko uvozi za enako vrednost blaga kot v letu 1974 s pogojem, da v letu 1975 poveča izvoz za 20% v primerjavi na leto 1974. Mi smo ta pogoj izpolnili, saj smo v prvih petih mesecih letošnjega leta izvozili za 48% več kot v enakem obdobju lanskega leta. V prvih petih mesecih smo realizirali izvoz v vrednosti 800.000 dolarjev, kar je za 100.000 dolarjev več od planirane vrednosti za pol leta. V naslednjih mesecih sicer pričakujemo manjši izvoz, vendar je realno upati, da bo izvoz v celoti vendarle presegel lanskoletnega za več kot 20%.

V tem mesecu smo izdelali tudi natančen pregled vseh zalog surovin, pomožnih surovin, polizdelkov, pogonskega materiala in izdelkov. Te zaloge smo evidentirali po letih nastanka t. j. od leta 1972, 1973 in 1974 dalje v smislu zakonskih predpisov, ki nam nalagajo, da od vrednosti zaloge nabavljenega materiala v letu 1972 odpišemo 50% v breme ustvarjenega dohodka v letošnjem letu, od vrednosti nabavljenega materiala v letu 1973 25% in v letu 1974 5%. Seveda se bodo ti odpisi vršili ob koncu leta, ko bomo z zaključnim računom ugotovili dohodek. Do takrat pa imamo možnost in tudi nalogo, da vse stare zaloge porabimo ali odprodamo. Na strokovnih posvetih smo temu problemu posvetili veliko pozornost in posamezniki so prejeli konkretne zadolžitve, da te zaloge odpravimo ali zmanjšamo na najnižjo možno količino. S tem se bomo izognili zmanjšanju dohodka zaradi obveznih odpisov, na drugi strani pa s porabo teh materialov aktivirali v teh zalogah zamrznjena obratna sredstva.

Na osnovi poslovnih rezultatov, doseženih v prvih petih mesecih lahko sklepamo, da bodo rezultati letošnjega prvega polletja zelo ugodni in bodo na razpolago kolektivno takoj po končanem kolektivnem dopustu.

F. K.

Dopusti, počitnice, letovanja

V okviru naše OZD nimamo nobenih kapacitet za letovanja naših delavcev. V času, ko je še delovala Počitniška skupnost, smo preko te urejali letovanja naših delavcev — potem pa, ko se je ustanovilo podjetje Alpe-Adria, je stvar nekoliko zamrla. Trenutno rešujemo ta problem z izposojanjem tovarniških šotorov (imamo jih 16), vendar je to le začasna rešitev, saj imamo kolektivni letni dopust in

v tem času ne morejo priti na vrsto za šotore vsi, ki bi želeli. Preko Mladega turista bi si lahko ljudje izposojali šotore, vendar ne preko našega podjetja, ampak le kot posamezniki.

Lani smo dobili v neki starejši hiši v Piranu 4 sobe v najem, letos je za te vrste letovanja nekoliko manjše povpraševanje. Prijave za dopuste v teh privatnih najemniških sobah sprejemamo prav zato še vedno, kljub temu, da je dogovorjeni rok za prijave že potekel. To velja za meseca avgust in september.

Žal ni prišlo do načrtovanega nakupa počitniških stanovanj, ki smo ga prvotno planirali za letošnje leto. Letos smo, kot je znano, morali v ta namen odmerjena sredstva pustiti za gradnjo skladišča gotovega blaga, ki je trenutno bolj nujno potrebno.

Letošnje počitniške možnosti so resnično skromne in v prihodnje bomo morali karkoli že ukrepati za reševanje problema s tega področja. Našim delavcem smo, (edino kar smo lahko ta trenutek storili), posredovali cenike letovanj najrazličnejših jugoslovanskih turističnih agencij in podjetij ter opise njihovih uslug.

Od letošnje pomladi sem član iniciativnega odbora za ponovno ustanovitev Počitniške skupnosti pri občini Šiška. Že so stekli razgovori o tem, na kak način bi lahko počitniška skupnost povrnila svoje prejšnje kapacitete, kar pa je tako zapleteno, da je uspeh tega početja zelo malo verjeten. Odbor dela na tem, da bi se ustanovila skupščina počitniške skupnosti Ljubljana-Šiška.

Na zadnjem sestanku iniciativnega odbora za ustanovitev te (Nadaljevanje na 3. strani)

skupnosti je tekla beseda o možnosti za sodelovanje ali združitve s počitniško skupnostjo Murske Sobote, kjer so že kupili zemljišče za gradnjo počitniških kapacitet v Rovinju. Kolikor bi se pravočasno formirala naša Počitniška skupnost in bi vsi zainteresirani prispevali tudi finančna sredstva, bi se s Sobočani morda lahko začeli pogovarjati o sofinanciranju.

Na sestanku iniciativnega odbora za ustanovitev Počitniške skupnosti Ljubljana-Siška smo obravnavali tudi tako imenovani delavski turizem. Pripravili bomo organizacijo za delavski piknik ob Kolpi, da bi na ta način spodbudili ljudi za počitnikovanje in začeli tudi v teh krajih, in da bi opozorili ljudi na njihovo lepoto. Doslej so se ljudje zvečine odločali za počitnice na morju ali v hribih.

Prav tako se zavzemamo za podaljšanje Viatorjeve avtobusne linije do škofjeloškega območja (Poljanska in Selška dolina), ki je zelo blizu in izredno primerno za počitnice in izlete.

Franci Prek

NA PLESU Z VOJAKI

(v domu JNA)

Naši mladinci so 13. junija vrnili obisk vojakom kasarne Borisa Kidriča. Povabljeni so bili na kulturno zabavno prireditve v domu JNA v Ljubljani. Naših mladincev je bilo na prireditvi približno 15.

Celoten kulturno-zabavni program so pripravili vojaki sami. Med točkami programa je bil ples ob vojaški godbi. V kulturnem programu smo slišali nekaj recitacij jugoslovanskih pesnikov in tudi vojakov samih. Povabljeni so bili tudi drugi mladinci, ki sodelujejo z drugimi vojaškimi aktivisti.

Peti mladinski vojaški aktiv kasarne Borisa Kidriča, ki sodeluje z mladinci »Dekorativne«, nas je lepo sprejel.

Mi smo v programu (z velikim odobravanjem ostalih) sodelovali s točko »plesa s srčki«.

Zabava je trajala do 23. ure, nakar smo se v dobrem razpoloženju počasi razšli.

Sonja Kosec

Seznamamo se z delom naših delavcev na posameznih delovnih mestih

Ana Bogataj dela v novi plišarski tkalnici že šesto leto.

»Začela sem delati v bivšem obratu B. Na novih Günne strojih delam, odkar so prišli v tovarno. Delo je dvostrojno, kar pomeni, da hkrati pazim na obratovanje dveh strojev, med malicami pa tudi štirih.«

»Preden stroj začne obratovati pripravijo predelavke navod, ga nastavijo na stroj in zvežejo lasne in temeljne-osnovne niti. Liste z lučalicami (skozi katere so vdete niti), je treba pritrditi na stroj. Luknjane karte, na katerih je zabeleženo zaporedje dviganja listov (različno za posamezne artikle) se vstavijo na odrejeno mesto v stroju, nato je potrebno privezane osnovne niti — njihove vozle — povleči čez greben. Votkove niti se speljejo iz križnih navitkov preko zavor do »glave«, nakar jih »grajfer« povleče skozi zev. Pri tem, ko se listi dvigujejo teče »grajfer« za votkom do sredine, od koder ga drugi »grajfer« potisne do nasprot-

nega roba stroja. Tako se začne tkati blago.«

»Delavka mora paziti na signale kajti, če se utrga votkova ali osnovna nit, se stroj avtomatično ustavi. Prižge se signalna lučka in delavka mora — če se je utrgala nit osnove — zvezati dva konca skupaj in jo potegniti preko lamel, lučalic in grebena, nakar se spet vključi delovanje stroja. Kadar pa se utrga votkova nit, je več različnih možnosti: če votka zmanjka se končna nit zadnjega križnega navitka zveže z začetno nitjo drugega križnega navitka. Votek avtomatično steče; če se votek utrga je potrebno potegniti votkovne niti iz zeva, nato z ročico dvakrat obrniti zev, potem pa prijeti votkovne niti in ponovno obrniti zev. Z iglo je treba pobrati iz zeva potrغانo votkovno nit.«

»Nujno je od časa do časa kontrolirati spodnjo stran blaga, da bi ne manjkala na kakem mestu osnovna nit. Ravno tako mora delavka neprestano paziti, da niso osnovne niti križem zvezane.«

ODPRTA VPRAŠANJA

(prejeli smo):

Javno vprašanje.

Smo nekadilci dolžni na raznih sestankih po cele ure požirati cigaretni dim neuvidevnih kadilcev?

Nekadilec

Gotovo je gornje vprašanje provokativno in tudi upravičeno. Vprašanje pa je tudi, kako bi ta problem v zadovoljstvo kadilcev in nekadilcev rešili. Morda bi bilo primerno, ko bi sklicatelji in vodje sestankov pred začetkom vsakega sestanka opozorili navzoče na kajenje in se dogovorili za vzdržnost ali pa morda »čik pavze« (op. novinarja) — Sicer pa — tovarišice in tovariši — predlagajte!

Odgovor na vprašanje iz prejšnje št. glasila (Odgovarja Nada Burič):

Zakon o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu načelno določa, da mora delavec izkoristiti svoj redni letni dopust v tekočem koledarskem letu. V pripombah, ki jih določa sporazum o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu pa se lahko letni dopust prenese v naslednje leto.

55. člen našega sporazuma o razmerjih delavcev v združenem delu šteje med izjeme tudi porodnice, če izkoristijo redni letni dopust po poročniškem dopustu 105 dni. Torej ima porodnica pravico, da se ji prenese redni letni dopust prejšnjega leta v naslednje leto, če le tega izkoristi po preteku 105 dni poročniškega dopusta, in če dela do dvanajstega meseca otrokove starosti po 4 ure. Kolikor pa ostane nadaljnjih 141 dni doma, te pravice do koriščenja letnega dopusta iz prejšnjega leta nima.

Krajevni skupnosti Dravlje smo ob priliki krajevnega praznika podarili 20 m dekorativnega blaga, za ureditev slavnostnega prostora, v vrednosti 1958 din (art. RV 8 po 9790 din). Upamo, da je bil tudi to z naše strani skromen doprinos k tej proslavi.

Preko sindikata na zdravljenje

Tovarišica Kavšek Marija je bila letos preko sindikata poslana na zdravljenje v Rogaško Slatino. Ker je bila na zdravljenju pod novimi pogoji, ki so bili sprejeti šele pred nedavnim, nam bo o tem povedala nekaj sama.

Nekaj ste bili prvič na zdravljenju?

»To je bilo leta 1966 in od takrat sem bila v zdravilišču še štirikrat.«

Zdaj ste bili po nekajletnem premoru zopet v zdravilišču. Kako ste prišli do zdravilišča?

»Sem želodčni bolnik in imam išijas v hrbtenici. Že prejšnjekrat sem hodila v zdravilišče Rogaška Slatina, kjer so specializirani za zdravljenje prebavil.«

Kako je bilo z zdravljenjem pred leti?

»Ko sem bila prvič na zdravljenju, sem bila tako hudo bolna, da sem odšla v zdravilišče preko socialnega zavarovanja in sem imela vse brezplačno. Naslednje leto mi je ob ponovnem obisku zdravilišča prispevala k stroškom zdravljenja 50 % naša OZD, 50 % pa sem prispevala sama.«

»Tako je bilo vse do leta 1970; sedaj, ko pa sem bila nazadnje v zdravilišču, so se moji stroški zdravljenja in bivanja v zdravilišču obravnavali po novem, namreč tako, da so bile zdravniške usluge (po predhodnem pregledu zdravniške komisije) plačane iz sklada socialnega zavarovanja, medtem ko so ostale hotelske usluge (hrano in prenočišče) polovico prispevali v podjetju, polovico pa sem dala sama.«

»Tak način plačevanja je zame in menim — tudi za ostale, ki so potrebni zdravljenja — dosti bolj ugoden kot prej, saj se na tak način bistveno zmanjša vsota denarja, ki jo mora oskrbovanec prispe-

vati iz lastnega žepa. Posebno je to pomembno zdaj, ko so se zdraviliške storitve zelo podražile in si le malokdo more privoščiti zdravljenje na lastno pest, pa tudi na način, kot je bilo prej.«

Vsa ta leta ste hodili na zdravljenje v Rogaško Slatino. Kako ste bili zadovoljni v zdravilišču?

»Zelo. Veste, ne vem, če bi bila danes še med živimi, če me ne bi tam tako dobro zdravili. Imela sem rano na želodcu, rano na dvanajsterniku poleg pa še išijas. Smrečne kopeli, blatne kopeli in pitje mineralne vode, so mi vsako leto zdravstveno stanje vidno popravile. Seveda imajo v zdravilišču še vrsto različnih terapij in kopeli, ki jim niti imena ne vem, vendar sem jaz dala skozi le nekaj vsega tega, ker so morali pri meni upoštevati dve, po svoji naravi različni vrsti bolezni.«

Kakšen pa je odnos zdravstvenega osebja do bolnikov?

»Moram reči, da je ta odnos vzoren. Vsi so pozorni in izredno natančni pri svojem delu.«

»Prejšnja leta je bilo s hotelskimi uslugami bolj za silo. Dobila sem občutek, da so mnogo bolj pozorni do inozemskih pacientov, kot do nas. Letos pa je tudi to povsem izginilo in bila sem prav veselo presenečena.«

»Posebno pomembno za mojo bolezen je, da so me poslali na zdravljenje večkrat zapovrstjo, saj enkratno bivanje v zdravilišču pomaga le začasno. Sedaj čutim tudi sama, da mi je mnogo boljše.«

»Za to, da sem lahko zopet odšla v zdravilišče, se moram zahvaliti našemu sindikatu, ki je preveril mojo potrebo po zdravljenju in prispeval polovico stroškov za hotelske usluge. Opozoriti moram, da je za čas bivanja v zdravilišču potrebno koristiti redni letni dopust.«

Bil sem na prvomajski paradi v Beogradu

Kot pripadnik specialne enote slovenskega štaba vojske sem se letos udeležil velike prvomajske parade v Beogradu. Na poziv sem se javil svoji komandi in tam so določili, da nas gre iz moje enote v Beograd 30. Iz cele Slovenije nas je bilo približno 300.

Najprej smo se iz Ljubljane odpeljali v Maribor na desetdnevne vaje (tam smo dobili tudi nove uniforme), nato pa smo se z vlakom odpeljali v Beograd. Tja smo prispeli že nekaj dni pred parado, zaradi nujnih skupnih vaj z ostalimi nastopajočimi. Namestili so nas v šotorski tabor na Banjici, ki se

je imenoval »Bratstvo i jedinstvo do pobeде«. Najprej smo vadili sami, dvakrat pa tudi z vsemi ostalimi.

Na sam dan parade smo vstali že ob štirih zjutraj, pozajtrkovali, nakar smo imeli dve »smotre« drugo za drugo. Ob sedmi uri smo z vso pripadajočo bojno opremo korakali proti zbornemu mestu.

Natančno ob devetih smo zaslišali tri topovske salve, kar je pomenilo znak za začetek parade. Komandant parade — general-polkovnik Đoko Jovanić je raportiral tovarišu maršalu Titu, ki je dal dovoljenje, da se slavnostna parada

22. junij — praznik občine Ljubljana - Šiška

Ob 9. uri smo se zbrali pred občinsko skupščino Lj.-Šiška. Približno ob 9,30 je krenila slavnostna povorka po Celovski cesti mimo slavnostne tribune do hale Tivoli. V povorki so sodelovali: delovne organizacije, športniki, šolska mladina, gasilci ter ostale organizacije ter društva naše občine. Iz naše tovarne se je povorke udeležilo 20 mladincev, in sicer: 8 strelcev, 8 športnikov ter 4 članice pohodne enote. Prav tako so v povorki sodelovali tudi naši gasilci.

Ob 11,30 se je v hali Tivoli začel program. Najprej je bilo slavnostno skupno zasedanje delegatov vseh treh zborov občinske skupščine, ki ga je vodil tov. Plemenitaš. Zbor je sprejel sklep o podelitvi domicilov in prapora Rašiški četi in Dolomitskemu odredu. Nato so bila prvič podeljena občinska priznanja iz področij: šolstva, (prejel ga je Šolski center Litostroj), gospodarstva (naš tovariš Rode), iz zdravstva (višji laborantski tehnik Okršlar Anica — zdravstveni dom Lj.-Šiška) in iz kulture (KUD — Medvode). Za nas mlade je bilo največje veselje, ko so poklicali na oder tov. Rodeta in mu izročili občinsko priznanje. Bili smo ponosni nanj in smo ga pozdravili z dolgim ploskanjem.

Po končani podelitvi nagrad se je začel kulturni program v katerem so sodelovali: partizanski pevski zbor, recitatorji, folklorna skupina »Emona«, gimnastična vrsta pionirjev, združeni šolski pevski zbori, ter pihalni orkestri milice, Litostroja in Medvod.

Sonja Kosec

lahko prične. Nato je krenila množira ešelonov vseh rodov vojske, milice, gasilcev, enot za splošni ljudski odpor, rdečega križa, mladincev, PRVOBORCEV, športnikov, delavcev... v mimohod mimo slavnostnih tribun vzdolž širokega bulevara Revolucije.

Moj ešelon je prikorakal mimo slavnostne tribune natančno ob devetih in 10 minut.

Potem, ko smo svojo pot uspešno odkorakali, smo zavili v stranske ulice, kjer smo se za kratek čas ustavili, odložili orožje in si odpočili. Tisti trenutki se mi zdijo od vsega najbolj nepozabni. Ljudje so hiteli iz hiš, nam nosili cvetje, jedačo in pijačo. Z oken so nas pozdravljali, nam metali pomaranče in cigarete. Bili smo »Naša vojska« in čutili smo, da so ponosni na nas.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Po tem kratkem a tako prisrčnem objemu beograjskih ulic in ljudi smo v strojevem koraku krenili po obhodni poti nazaj proti Banjici — do tabora. Vso pot smo peli, ljudje pa so nam ploskali, peli z nami in nas pozdravljali.

Bilo je naporno, vendar enkratno in nepopisno lepo.

Janez Tomažič

Kmečke neveste v »DEKORATIVNI«

V zadnjih majskih dnevih so našo tovarno obiskale »kmečke neveste« v okviru vsakoletne ljubljanske turistične prireditve — kmečke ohceti.

Delavci, ki so tistega dne delali v dopoldanski izmeni, so si lahko od blizu ogledali skupinico brhkih deklet, ki so jih organizatorji letošnje kmečke ohceti še zadnji dan njihovega »ledig« stanu popeljali naokrog po Sloveniji. Na svoji poti proti Bledu so se ustavili tudi pri nas, da bi si ogledali našo tovarno in proizvodnjo.

Čudovite narodne noše teh deklet so bile prava paša za oči. V naši dvorani nad jedilnico jim je povedal nekaj pozdravnih besed naš tovariš generalni direktor. Za pozdrav se je zahvalil »starešina« deklet.

— kje pa je Prekmurje in katera republika je to, pa gospodični ni bilo čisto jasno.

Prevajalke, ki so imele nalogo spremljati neveste in prevajati, so mi mimogrede namignile, da so sicer neveste »kar v redu«, da pa so ženini še bolj »fejst« (kar je seveda z ženskega stališča razumljivo — op. novinarke).

Dekle v lepi vojvodinski noši nam je pomagala, da smo slišali par besed tudi od madžarske neveste. Tako hitro sta klepetali, da nisem mogla razločno slišati niti ene same madžarske besede. No, v prevodu se je izkazalo, da je Madžarka iz Kalaša, da je medicinska sestra, mož pa radijski in TV tehnik, da sta planirala dva otroka in da sta se na kmečko ohcet prijavila na pobudo prijateljice, ki dela v turistični organizaciji.

Srbkinja je iz Kruševca (tako je sem se spomnila na njihovo razglašeno kruševačko mučkalico). Hrvatica iz Reke je nosila narodno nošo, ki je bila med vsemi najbolj kričeča in povedala mi je, da je to noša z otoka Suska v hrvatskem primorju (nedaleč od Lošinja.) Prav neverjetno, odkod taka živa »roza« barva s tako pustega (a čudovitega) otoka. Slovenka je bila še najbolj utrujena od vseh nevest, saj je morala »dati skozi« pred ohcetjo že tekmovanje za slovenski par, pa še peča, ki jo je nosila na glavi je bila precej težka. Sicer so bile pa tudi ostale neveste nekoliko trudne in so vse po vrsti komaj čakale, da se omožijo in »vržejo svojim vrlim možičkom v objem«.

Praden nas je pisana skupina deklet s spremstvom zapustila, je vsaka od nevest dobila v dar še po eno našo okrasno blazinico.

Slovenka, Avstrijka in Svicarka

V dvorani nad jedilnico

Veseli sprevod med stroji

Slovaška nevesta — »lepota dneva«

Med potjo, ko so si dekleta ogledovala obrate, sem jih nekaj uspela vprašati od kod prihajajo, kako so prišle k nam na »ohceta« in kako se pri nas počutijo. Večina — pravzaprav vse razen slovenske neveste, so se odločile, da stopijo v »zakonski jarem« pri nas preko turističnih organizacij in birojev v njihovih krajih. Slovenko pa so, kot se gotovo spominjate iz dnevnega časopisja, izbrali bralci »Ljubljanskega dnevnika«. Od kod vse so pripotovali poročni pari, smo tudi že lahko brali.

Slovakinja mi je povedala, da je etnologinja, mož (takrat še bodoči) pa študent-absolvent.

Črnogorka je doma iz Tivata, živi v Hercegovnem in je ekonomski tehnik. Mož je strojni tehnik v Igalu.

Italijanska gospodična — gospa je iz našega pobratenega mesta Parme, njen mož je električnik, ona pa prodajalka. Oba sta bila tokrat prvič pri nas in sta bila oba zelo zadovoljna.

Kanadčanka je bila nevesta iz najbolj oddaljene dežele od vseh. Oblečena je bila v obleko iz jelebove kože, (ki so ji jo sešili Indijanci iz nekega rezervata). Mož je potomec izseljencev iz Prekmurja

PISMO VOJAKA

Poštovani kolektiv!

Prejmite lepe pozdrave od vojaka Črnič iz Banja Luke. Tu preživljam lepe, hude in prijetne dneve, ki počasi tečejo naprej. Za odslužiti imam samo še 401 dan.

Vsem skupaj želim polno uspeha pri delu.

Lepo vas pozdravljam!

Vojak ČERNIČ FRANC,

V. P. 6565/5 VE 4

78002 Banja Luka

Bosna in Hercegovina

Izumi — izboljšave

Ni naključje, da se v zadnjem času vse več razpravlja o prizadevanju za pospeševanje večje ustvarjalnosti. V splošnem prizadevanju za doseg večjih gospodarskih uspehov se vse bolj zavedamo, da smo v preteklih letih premalo izkoristili možnosti, ki nam jih nudijo tehnični izumi, tehnične izboljšave in predlogi.

Poročali smo že, da je zvezni izvršni svet v začetku letošnjega leta sprejel vrsto ukrepov, s katerimi želi organizirati večjo družbeno skrb za pospeševanje izumiteljskega dela, kakor tudi za priznanje tega dela. Z namenom intenzivnejšega pospeševanja tehničnega in gospodarskega napredka in zavedajoč se, da novatorstvo in raziskovanje, kljub doseženim uspehom, zaostaja tako za potrebami kot tudi za možnostmi je bilo leta 1975 proglašeno za leto inovacij.

Kot večina podjetij, skuša tudi naša organizacija združenega dela, s svojim programom doprinesiti k pospeševanju lastnega tehničnega in gospodarskega napredka. Zavedamo se, da imamo na tem področju še velike rezerve in da bi nam izkoriščanje teh v veliki meri lahko dvignilo gospodarski uspeh. Zavedamo se tudi, da se moramo v glavnem opreti na lastne tehnične dosežke, saj je uporaba tujih licenc zelo draga ter nas v preveliki meri vodi v ekonomsko odvisnost. Naš program temelji na vzpodbujanju zavesti, da bi vsak član delovne organizacije na svojem delovnem področju lahko dajal predloge za izboljšanje tehnoloških postopkov za izboljšanje kakovosti proizvodov, pogojev dela, organizacije dela itd. Pri tem pa ne želimo postavljati nobenih omejitev tudi ne za strokovni in vodstveni kader, ker nam je izhodišče le gospodarska korist, ki nam jo prinaša izum ali tehnična izboljšava. Od strokovnega in vodstvenega kadra pričakujemo, da bodo v bodoče še bolje znali prislunhiti problematiki v obratih in na podlagi teh znali zainteresirati posameznike ali skupine za iskanje ustreznih, boljših rešitev. Pri tem kadru želimo doseči, da bo povsod znal vzpodbujati k razmišljanju in nakazovanju rešitev, da bo s svojo strokovno pomočjo pomagal posameznikom, da bodo svoje zamisli lažje razvili.

Člani komisije za inovacije v našem podjetju (Gregorčič ing. Marjana, Šoba Albert, Prek Franci, Vidmar Dušan in Lozar Edvard) smo se v tem letu že večkrat sestali z zastavljeno nalogo kako povečati zanimanje za večjo inovacijsko ustvarjalnost v podjetju. Svojo dejavnost želimo popularizirati preko strokovnih služb, preko družbenopolitičnih organizacij preko sredstev obveščanja in podobno. Pregle-

dali smo obstoječi pravilnik o izumih in tehničnih izboljšavah in ga poskušamo uskladiti z družbenimi smernicami za pospeševanje inventivne dejavnosti. Prav tako želimo doseči večjo stimulativnost z ustrežnejšimi oblikami priznanj in nagrajevanja. Rezultat prizadevanja članov komisije je, da so po oddelkih pregledi kaj so v zadnjem obdobju izboljšali in poiskali posameznike ali skupine, ki so sodelovale z idejami in pri realizaciji teh idej. Tako je komisija tudi že proučila 13 predlogov iz pripravljavnice in predlagatelji so že prejeli s strani DS ustrezne nagrade.

Zavedamo se, da je verjetno večini neprijetno pripravljati svoje misli, zato se trudimo, da vsaj sam postopek prijave ne bi deloval zaviralno. Izumitelj ali racionalizator naj v kratkem opiše svoj predlog in prednosti, ki jih on vidi v svojem predlogu nasproti obstoječemu stroju, postopku... Zaželeno je, da se opiše, ali je to predlagateljeva izvirna zamisel, ali pa je to le prenos ideje. Popolnejši podatki so potrebni za realnejšo ocenitev vrednosti izboljšav, ker je od njih odvisna tudi višina nagrade. Priporočljivo je, da se sprememba tudi nariše, če je to le mogoče. Tako izdelan predlog je potrebno izročiti enemu izmed članov komisije. Komisija bo predlog proučila, izračunala vrednost prihranka, ki bi nastal v proizvodnji in predlagala ustrežno nagrado. Zavedamo pa se tudi, da bi ta postopek utegnil povzročiti nekaterim težave, zato naj povem, da so člani komisije vedno pripravljani pomagati posameznikom pri prijavi predlogov (tako pomoč lahko išče predlagatelj tudi pri svojih nadrejenih) tako, da bodo oni predlog zapisali na podlagi ustne obrazložitve.

Verjetno bodo v zvezi s tem nastajale še druge ovire kot npr., da posameznik vidi določen problem za katerega pa sam ne najde najustreznejše rešitve.

V takih primerih bi bilo prav, da se išče ustrezno pomoč pri strokovnih službah. Tako bi dosegli večji napredek, saj bi se število ne-realiziranih idej zmanjšalo na minimum. Prav tako posamezniki svojih idej ne bodo mogli preizkusiti, ker nekatere izdelave naprav zahtevajo večja materialna sredstva. Tudi v teh primerih se je potrebno obrniti na komisijo, ki bo precenila vrednost predloga in poskrbela za izdelavo prototipov.

Mnenja smo tudi, da je v podjetju vedno dovolj problemov, ki bi jih komisija zbrala in jih objavila. Posamezniki ali skupine bi te probleme skušali rešiti, za rešitev pa bi prav tako prejeli ustrezno nagrado.

Edi Lozar

DVA TOVARIŠA IZ PRIPRAVLJALNICE, KI STA ŽE DELALA NA IZBOLJŠAVAH, STA POVEDALA

Tovariš Franc Kristan je za svoje zamisli in izboljšave že prejel nagrado na predlog komisije za inovacije:

»Prvič sem začel misliti na izboljšave še pri starih sukalnih strojih, ki jih danes skoraj ni več v tovarni. Pri tistih strojih je bil problem ročnega dviganja »miz«. Takrat sem v sodelovanju z mehaniki iz mehanične delavnice skonstruiral regulator, ki je s prenosom zobnikov sam dvignil mizo na sukalnem stroju.«

»Pri pletilskih strojih, ki smo jih izdelali doma v tovarni smo opažali, da se niti vse prepogosto trgajo. Zato, in da bi dosegli boljše kakovost izdelkov, sem prišel na idejo, da bi se niti ne trgale več, če bi bile mehkejše, in če bi bolj gladko tekle. Tako se mi je izčistila zamisel o napravi za aviviranje (z esimolno tekočino), ki se dodatno montira na tkalski stroj.«

Zamisel je realizirana in efekt izboljšave je očiten.

»Svojo zamisel sem najprej razložil svojemu obratovodji, ta pa je moj predlog posredoval na obratnem sestanku in komisiji za inovacije.«

»Najprej so v mehanični delavnici izdelali prototip, ko pa se je ta dobro izkazal, so izvršili izboljšave oziroma — dodali naprave za aviviranje na vse ostale tkalske stroje domače izdelave.«

»Mojo izboljšavo je komisija za inovacije ocenila in jo nagradila. Bil sem veselo presenečen, saj sem že precej let v tovarni, pa tega prej še ni bilo. Menim, da je tak način obravnavanja izboljšav in izumov zelo dober, da je tudi nagrada stimulacija za delo te vrste.«

»Posebno pomembno se mi zdi, da bi se vsi morebitni izumi ali pa izboljšave morali nanašati predvsem na tri stvari: boljše kakovost izdelkov, racionalnejši izkoristek časa in olajševanje dela (ročnega in umskega) pri različnih fazah dela.

Med vrsticami je tovariš Kristan večkrat omenil tesno sodelovanje ljudi v pripravljavnici. Pravzaprav je za vse izboljšave, ki so se porodile v njihovem oddelku, natančno vedel, v čem je njih prednost in funkcija. To dejstvo je pogojeno z medsebojnimi izmenjavami izkušenj, posvetov in tudi teamskim delom.

Ni torej naključje, da je komisiji za inovacije prišlo v roke toliko predlogov za izboljšave — ravno iz pripravljavnice.

Dušan Vidmar dela enako kot tovariš Kristan — v pripravljavnici. O izboljšavah in izumih nasloh in o svoji nagradi izboljšavi pa pravi takole:

»Moja nagrajena izboljšava je (Nadaljevanje na 8. strani)

pravzaprav nastala iz čiste nuje. Predilnice, (ki nam pošiljajo prejo), vse po vrsti prehajajo iz starih ali manjših strojev k delu na velikih supercopsih. Naši križnonavjalni stroji pa so urejeni za previjanje iz war-copsov. Tako sem skonstruiral načrt za natična vretena za previjanje na supercopsih navite preje. Obratovodja je po pregledu moje zamisli — dal nalog za izdelavo prototipa. Ta je bil narejen za en stavek na stroju; kasneje so v mehanični delavnici naredili še ostala natična vretena — za cel stroj. Zdaj bodo taka vretena izdelali tudi za ostale stroje.»

Tovarišu Vidmarju se zdi način nagrajevanja primeren in pravi, da je tudi denarna nagrada, pa čeprav ni velika, neke vrste posebna (uporabna) pohvala. Nekateri se ogrevajo tudi za pismene pohvale, pa tudi za interne natečaje (v okviru OZD), ki naj bi jih razpisali strokovnjaki s člani inovacijske komisije v glasilu »Dekoratívne« za prav določene izboljšave.

V bodoče bomo o ljudeh, ki so na področju izumiteljstva in novatorstva že kaj naredili, še pisali, dobrodošli pa bodo tudi predlogi, vprašanja in mnenja o tem.

(op. novinarja)

POZDRAV Z DELOVNE BRIGADE — Z-D-R-A-V-O !

Oglašam se iz Tjentišta, kjer delam v prvi izmeni mladinskih delovnih brigad na akciji Sutjeska 75.

Vseh brigad v prvi izmeni je osem, prišle pa so iz različnih krajev Jugoslavije: Sarajeva, Zenice, Bosanskega broda, Svetozareva, Bijelega polja, kombinirana brigada iz vseh šol za notranje zadeve iz vse Jugoslavije, kombinirana brigada iz Karlovca in Kragujevca ter iz Ljubljane.

Brigada, v kateri sem jaz šteje 42 brigadirjev, (od tega je le 6 brigadirj). V povprečju smo najmlajša brigada, zato se pri delu ne moremo primerjati z drugimi, ki so prišli »na lov« za prvo mesto. Največkrat smo pri delu zadnji, ali predzadnji, zato pa smo v športu in kulturno-političnih dejavnosti pri vrhu.

Prejšnji teden smo širili cesto Tjentište—Dugo selo, ta teden pa kopljemo kanale na neki drugi lokalni cesti. Tukaj smo vsi zelo zaposleni, vstajamo ob 3,30, spat pa hodimo ob 22. Po kosilu, približno ob 14,30. so na vrsti različni krožki. Brigada je sklenila, da se mora vsak brigadir udeležiti vsaj enega, sicer pa se lahko ukvarjamo s športom, ali pa spimo (največkrat). Dolgega časa tukaj ni, med seboj se vsi dobro razumemo in smo res pravi tovariši. O tem bi lahko pisal še in še pa sem utrujen, saj smo pravkar prišli z dela. Večina jih že spi, ostali pa pišemo pisma.

Pozdravljam vse člane kolektiva, posebno še moje sodelavce. Janez Polenšek

Zlati znak sindikatov Slovenije tovarišici Joži Koširjevi, naši upokojenki

Tovarišica Joža Koširjeva upokojenka naše OZD, je prejela letos za svoje dolgoletno požrtvovalno delo v sindikatu ZLATI ZNAK SINDIKATOV SLOVENIJE. Na pismeni utemeljitvi priznanja je zapisa-

no, da je to visoko priznanje prejela »za uresničevanje delavskih interesov z dolgoletnim in požrtvovalnim delom v sindikalni organizaciji in za pomembne uspehe v njenem uveljavljanju in razvoju«.

došli, saj sem iz njih lahko izvedela, kako zgodaj se je tovarišica Joža že borila za pravice delavskega razreda kot napredna in zgrajena osebnost, in kje so prave korenine njenega dolgoletnega sindikalnega dela.

»Moje življenje je bilo že od rojstva zelo težko. Doma nas je bilo veliko. Vsakdo si je moral utirati pot v življenje sam. Poročila sem se še mlada, hodila v službo, otrok se je rodil — bilo je hudo. Po šestih letih mi je mož zbolel in umrl. Ostala sem sama z majhnim sinčkom v Ljubljani, v slabem, majhnem stanovanju.«

Sredi pogovora je pri vratih pozvonilo. Vstopil je Jožin sin in prisedel. Naprej smo se pogovarjali v troje. Dan preden sem prišla na obisk, je ravno praznoval 50. rojstni dan in na mizo so hitro prinesle dobrote, ki jih je mati pripravila zanj in sem jih bila tudi sama deležna.

Jožin sin je odšel v partizane z nepolnimi šestnajstimi leti, in ko je beseda nanesla na vojno, sta mi oba pripovedovala o tistih letih.

Tistega dne sredi junija, ko sem odhajala na obisk k tovarišici Joži v Mozirje, je bilo žalostno deževno in mrzlo. Celi dve uri sem se vozila z avtobusom. Kljub vremenu in zarosenim šipam pa so bežali mimo mene zeleni savinjski hribi, prizajne vasice in lepa asfaltna cesta.

V Mozirju sem se hitro znašla. Že prvi, ki sem ga vprašala po upokojenkem bloku, mi je ljubeznivo pokazal pot.

Lepa, bela hiša z lesenimi balkoni še vsa diši po novem. Vrata še niso »utečena« in skoraj po prstih sem stopala po čistem stopnišču proti stanovanju št. 6, kjer stanuje tovarišica Koširjeva. Ravno krpo za prah je stapala, in ko me je zagledala, je takoj uganila od kod prihajam. Povabila me je noter in po prvih besedah sva sedli k mizi, kjer mi je pripovedovala o svojem življenju, o delu v »Dekoratívni« in v sindikatih.

Petindvajset let je delala tovarišica Koširjeva v tekstilni industriji. Pred vojno je bila pri »Eiflerju«. Tudi za časa znanega štrajka leta 1936 je bila tam. Bila je v pripravljalnem stavkovnem odboru. Vse to delo je bilo strogo konspirativno, da bi ne prišlo do kakšne zmede še pred stavko.

Tistih dni se tovarišica Joža izredno dobro spominja, bila je tudi v delegaciji, ki je odšla k banu Natlačenu za zahtevo po izgonu mojstra Deimecka... Te spomine bomo prahrnili morda za neko drugo pripoved, vseeno pa so mi bili dobro-

Na sončku...

»Hude čase sem prestajala takrat. Kar predstavljajte si ga, bil

je še otrok pa tako droben je bil. Ze od začetka vojne sem bila tudi jaz v ilegali. Z začetkom leta 1942 sem slovesno zaprisegla za delo v OF. Do leta 1944 sem bila neprekinjeno v ilegali — dokler me niso zaprli.

»Sin je odšel najprej v Dolomitski odred in nekaj časa sploh nisem natančno vedela kje je. Zamislite si, kako predrzen je bil — nekega dne se je sredi belega dneva pojavil doma. K sreči je bil res še tako majhen, da ga ni nihče iz sosesčine opazil in izdal. V partizanih so mu rekli Punčka.«

»Precej sem se namučila, preden sem dobila zvezo s partizani, kjer je bil moj sin. Zvezo sem vzpostavila preko tovarišice Nine (kasneje je tudi ona odšla v partizane).

»Ves tisti vojni čas sem nabirala material in hrano za partizane — vse do tistega dne, ko so me končno (1944.) dobili belgardisti in me zaprli.«

»Vrgli so me v samico. Zaslisevanja in mučenja so se vrstila. Trikrat so me z gumijevkami pretepli do nezavesti. Niti ped kože na meni ni ostala cela. Potem pa zopet zaslisevanje, reflektor in glasba z gramofonske plošče. Od mene so hoteli izvedeti, kdo so moji sodelavci in kdo mi daje denarne prispevke za OF... Niti besedice niso slišali od mene. Nenehno sem mislila na verigo sodelavcev, ki bi jih že moja majhna nepazljivost potegnila v kolesje sovražnikovega mučenja.«

»Moram povedati, da so bili moji mučitelji Slovenci. Vso lisasto in zabuhlo so me z drugimi odgnali v »podmornico« na glavni policiji — na takratni Bleiweisovi cesti. Od tam so nas ponoči prestavili v Cukrarno. Tiste, ki smo bili najhuje »obdelani« (zraven je bila tudi Krivčeva Mici), so nas stlačili v nekakšno »bolniško sobo«. Po tednu dni negotovega čakanja so nas odgnali s transportom v Nemčijo. Vso noč in pol dneva smo se vozili do taborišča pri Langenbergu. Tam smo iz barak hodili na prisilno delo v vojaško tovarno, kjer so izdelovali V1 in V2. Niti spregovoriti nismo smeli med seboj.«

»Ko se je že bližal konec vojne, so nas Nemci vse skupaj pobasali v velikanske kleti — podzemne hale, kjer smo eno noč in en dan ždeli, ne da bi vedeli kaj bo. Kazalo je tako, kot da bi nas hoteli zastrupiti s plinom.«

»Sredi naslednjega dopoldneva so se pa pripeljali Američani in nas izpustili na svetlo. Ti so nas potlej predstavljali iz taborišča v taborišče in nas končno predali sovjetom, ki so nas 28 dni vozili domov — preko vse Nemčije, Češke, Madžarske... Neka deklica je umrla tik preden smo prišli v domovino, ker se je preveč najedla nezrelega sadja.«

Potem sva se s tovarišico Koširjevo pogovarjali še malo o predvojnih letih. Spomini so privreli na

dan in izpodrivali drug drugega. Protidraginjska akcija pri magistratu leta 1940, prvi prvi maj s sodelavci iz »Eiflerja« na Toškem čelu in Katarini leta 1936... sami biseri v življenju neke žene, delavke-revolucionarke, borke za naše današnje lepše življenje.

»Po internaciji (25. avgusta sem prišla v Ljubljano), sem bila zelo slabotna. Domov sem prišla na prazno; mesec dni sem bila doma, nato pa sem šla nazaj v tovarno.«

Joža Košir se je vrnila v tovarno (bivši »Eifler«) tokrat v delavsko tovarno! Postala je vodja oddelka snovalnice. Takoj na začetku je že družbenopolitično delala, predvsem v sindikatu. Enkrat je bila tudi članica delavskega sveta. Pri svojem strokovnem delu je bila trikrat udarnica. Na delu pri strojih je uvajala nove delavke.

»Denarja je bilo vsesplošno malo in tudi sindikat je imel izredno skromna sredstva za reševanje najnujnejših primerov. Tista leta je

bila največkrat izgovorjena beseda DELO; delo v službi, udarniško delo, družbenopolitično delo...«

Danes je tovarišica Joža Koširjeva zadovoljna. Ima lep, svetel dom — enosobno stanovanje v upokojskem bloku v Mozirju, sina, ki ima družino in je znan družbenopolitični delavec v Mozirju in njen ponos, vnukinja, ki je že vzgojiteljica in pa goro spominov na hude — in obenem lepe čase dela, borb, odrekanja in vztrajnosti. Zdrava je — pravi — »še kar«, le žal ji je, da ni malo mlajša, da je moralo miniti toliko let do tega toplega mirnega bivališča.

Ko sem odhajala, mi je tovarišica Joža naročila, naj pozdravim vse v tovarni, in da bo prišla, kadar se bodo upokojenci zopet dobili skupaj.

Čestitamo ji k visokemu sindikalnemu priznanju, ji želimo zdravja in veliko veselja ob njenem sinu in njegovi družini.

B. Ž. J.

Malica pri »Eiflerju«

Joža med sodelavkami iz »Eiflerja«

Kronika

VSTOPI:

Markovič Slavko, plemenitilnica
Popović Dušan, šivalnica
Božič Desanka, tkalnica
Štupnik Janko, električna delav-
nica
Bičanin Mladen, plemenitilnica
Rehorič Ljiljana, upravne službe

IZSTOPI:

Remih Gabrijela, izjava delavca
Sever Drago, izjava delavca
Hren Just, izjava delavca
Pavič Zarko, hujša krš. obvez.
Kustec Ana, izjava delavca
Komatar Jože, izjava delavca

POROKE:

Hudelja Marija, poroč. Skof
Justin Ivanka, poroč. Tavčar
Rifelj Nernej in
Muminhodžić Ismet

ROJSTVA:

Širnik Sonja, Tone — hči
Jerše Silva — sin
Kos Tatjana — hči

DELOVNI JUBILEJI:

Po 15 let:
Ambrožič Marija, Cankar Ana,
Končan Francka, Krže Ljudmila,
Maček Helena, Marinko Marija,
Setnikar Rezka, Skukan Zora,
Skrbinšek Ana, Založnik Silva,
Založnik Rozalija, Pečjak Mari-
ja, Kovač Ana

po 30 let:

Anžur Marija, Šlosar Marija
Pismeno opozorjenih je bilo 11
delavcev

Tovariš Bernard je prejel pis-
meno pohvalo DS za dobro priprav-
ljeno vajo civilne zaščite.

ZAHVALA

Ob odhodu v pokoj se vsem is-
kreno zahvaljujem: za tople bese-
de in lepo poslovilno pismo tov.
generalnemu direktorju, Bernardu
Rodetu, sindikalni organizaciji ter
sodelavcem in sodelavkam tkalnice
za prelepo darilo in lepe želje.
Obenem se zahvaljujem sindikalni
organizaciji za denarno pomoč
zdravljenja v Dolenjskih toplicah.
Celotnemu kolektivu »Dekorativne«
pa želim še veliko delovnih uspe-
hov.

Vas pozdravlja

Zofka Verbič

ZAHVALA

Ob izgubi mojega dragega očeta
se iskreno zahvaljujem za izrečeno
sožalje in denarno pomoč; posebno
pa sodelavkam iz priprave.

Dragica Živko

ZAHVALA

Ob izgubi mojega dragega očeta,
se zahvaljujem vsem sodelavkam
in sodelavcem za darovani venec in
izrečeno sožalje.

Jolanda Bukovec

IVO ANDRIČ

Poleg Miroslava Krleže je Ivo Andrič največji sodobni jugoslovanski pisatelj. Rodil se je v Travniku dne 10. oktobra 1892. leta. Doma je iz Sarajeva in izvira iz stare obrtniške družine. Po očetovi smrti se je družina preselila iz Sarajeva v Višegrad v vzhodno Bosno, kjer se mešajo srbski in muslimanski elementi. V gimnazijo je hodil v Sarajevu in se že kot dijak vključil v narodno

revolucionarno gibanje proti Avstriji, ki ga imenujemo Mlada Bosna. Njegova mladost je bila bridka in je mnogokdaj trpel pomanjkanje, ker je že zgodaj izgubil tudi mater. Toda Andrič je s trudom in marljivostjo dosegel visokošolsko izobrazbo. Studiral je slovenske književnosti v Zagrebu, na Dunaju in v Gradcu, kjer je dokončal študije z doktoratom leta 1923.

Poti

Na začetku vseh steza in poti, v osnovi same misli o njih, leži ostro in neizbrisno vrezana pot, po kateri sem prvič svobodno stopil.

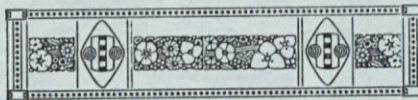
To je bilo v Višegradu, na tridih, nepravilnih, kot izgledanih poteh, kjer je vse suho in pusto, brez lepote, brez radosti, brez upanja na radost, brez pravice do upanja, kjer neki grenak grižljaj, ki ga ni človek nikoli pojedel, poskakuje v grlu z vsakim korakom, kjer pripeka in veter in sneg in dež jedo zemljo in seme v zemlji, vse pa, kar vendar vzkljuje in se rodi, bica-jo, zvijejo in upognejo, tako da bi vse to, ko bi mogli, z drugim krajem zatolkli v zemljo, samo da bi se vrnilo v brezobličje in temo, iz katere se je rešilo in pognalo.

To so brezštevilne poti, ki kakor pisane niti in vrvice prepredajo hribe in rebri okrog mesta, ponikajo v belo cesto ali izginjajo ob vodi in v zelenem vrbovju. Nagon ljudi in živali je zarisal te poti, potreba pa jih je utrla. Tukaj se je prav tako težko odpravljati kakor hoditi in se vračati. Tukaj ljudje sedijo na kamnu in se skrivajo pod drevosom, na suhem ali v revni senci, zaradi počitka, zaradi molitve ali kmečkega preštevanja sejmov. Na teh poteh, ki jih pometa veter in izpira dež, sonce pa okužuje in razkužuje, na katerih srečuješ samo izmučeno živino in molčeče ljudi s trdimi obrazi, sem zasnoval svojo misel o bogastvu in lepoti sveta. Tukaj sem neveden in slab in praznih rok bil srečen, opojno srečen do nezavesti, srečen od vsega, če-

sar tukaj ni, ne more biti in nikoli ne bo.

In na vseh cestah in poteh, ki sem jih pozneje v življenju prehodil, sem živel samo od te uboge sreče, od svoje višegrajske misli o bogastvu in lepoti ustvarjenega sveta. Kajti pod vsemi cestami sveta se je stalno vila samo zame vidna in občutna ostra višegrajska pot, od dne, ko sem jo zapustil, pa do danes. Dejansko sem po njej meril svoj korak in uravnaval hojo. Vse življenje me ni zapustila.

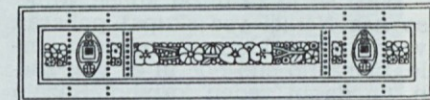
V trenutkih, ko me je utrujal in zastrupljal svet, v katerem sem po zlem naključju živel in čudežno ostal živ, ko se je temnilo obzorje in je smer postajala negotova, sem kot vernik molitveno preprogo pobožno razgrinjal predse trdo, ubogo, vzvišeno višegrajsko pot, ki zdravi vsako bolečino in uničuje vsako trpljenje, ker vse nosi v sebi in jih vse po vrsti prekaša. Tako sem po nekajkrat na dan, izrabljajoč vsako zatišje v življenju okrog sebe, vsak premor v pogovoru, prehodil po en del te poti, s katere sploh nikdar ni bilo treba stopiti. In tako bom do konca življenja neopazno in skrivoma vendarle prehodil usojeno dolžino višegrajske poti. Takrat pa se bo s koncem življenja tudi sama ustavila. In izgubila se bo tam, kjer ni več hoje in napora, kjer se bodo vse zemeljske ceste zmešale v nesmiseln klobčič in zgorale kot rešilna iskra v naših očeh, ki tudi same ugašajo, ker so nas privedle do cilja in resnice.

Narodna

*Le predi, dekle, predi,
prav lepo nit naredi,
da se ne bo krotičila
in tud' ne tkalcu trgala,
dr dr dr dr dr dr.*

*Poštena predica
in stara je resnica,
da tisto dekle kaj velja,
ki obleko uso domačo ima,
dr dr...*

*Le predi prav vesela,
boš lepe pesmi pela,
kolovrat pojde rad okrog,
bo tekla lepše nit od rok,
dr dr...*

*Boš tanko nit storila,
da ne bi pozabila,
kako življenje nežno je,
ki kakor nit pretrga se,
dr dr...*

Nekaj iz obsežnega predloga gradiva o izhodiščih za sestavo družbenega plana 1976 — 1980 občine Ljubljana - Šiška

Izhodišča za sestavo družbenega plana občine Ljubljana—Šiška so razdeljena na štiri poglavja:

I. Temeljni cilji in naloge družbeno-ekonomskega razvoja občine,

II. Osnove dosedanjega razvoja,

III. Ključni problemi in naloge sektor-skega razvoja,

IV. Globalni kazalci s projekcijami v letu 1976—1980.

ad I. V tej točki je govora o uveljavljanju samoupravnih socialističnih odnosov, poglobljanju le-teh v združenem delu, o združevanju sredstev;

o odpravljanju strukturnih nesoglasij v gospodarstvu (modernizaciji, avtomatizaciji, racionalnem investiranju — kar bo pospešilo produktivnost in ustvarjanje dohodka na zaposlenega in dajalo večje možnosti za izvoz;

o načrtnem zaposlovanju (ne več tako ekstenzivnem kot doslej, ampak bolj smotrni razvrstitvi strokovnih kadrov in njih vključevanju v proizvodnjo);

o stabilni rasti standarda prebivalstva (o uveljavljanju načela delitve po delu in rezultatih dela obenem pa večanju rasti družbenega standarda kot tudi osebnega standarda — o hitrejšem napredovanju in urejanju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, stanovanjske gradnje, izobraževanja, kulturnih dejavnosti in raziskovalni dejavnosti).

ad II. Občina Ljubljana-Šiška zavzema površino 156 km². Od tega je izkoriščenega po katastrskih podatkih za kmetijske namene 42 % te površine, gozdov je 50 %, neplodnih površin pa 8 %.

Številčna slika prebivalstva je razvidna iz statističnih podatkov beleženih leta 1960, 1970 in 1974, in je naslednja:

Rast:

1960 — 45.352 oseb — kar je 22,6 % ljubljanskega prebivalstva,

1970 — 64.469 oseb — ali 25 % ljubljanskega prebivalstva,

1974 — 74.124 oseb — ali 26,4 %.

Zaposlenost:

V letu 1974 je bilo zaposlenih na območju te občine 29.747 ljudi (v gospodarstvu — 27.360, v negospodarstvu — 2.227);

od leta 1960 je naraščalo število zaposlenih za 4,2 % letno;

v letih 1965—1973 je porast osebnih dohodkov v gospodarstvu 17,1 % letno.

Družbeni proizvod:

V industriji narašča od 1960—1965 za 23,5 odstotka letno, od 1965—1970 pa je ta odstotek nižji, vendar še vedno nad republiškim povprečjem.

Narodni dohodek:

Rasel je na prebivalca v občini za 16,7 % letno, ali:

1960 — 4.348 din

1965 — 11.349 din

1970 — 20.898 din

1971 — 25.142 din

1972 — 29.046 din

1973 — 32.614 din

Investicije:

V industrijo smo investirali od skupnih investicij:

	1970	1971	1972	1973	1974
	37,1 %	60,5 %	60,4 %	61,4 %	51,7 %
v kmetijstvo		0,4 %	0,5 %	0,2 %	
v promet	30,3 %	10,2 %	5,9 %	12,2 %	9,1 %
stanov. in komunalna	9,2 %	9,2 %	13,7 %	9,3 %	26,6 %

Urbanizem:

Razvoj občine v letih 1976—1980

Dograditev sosesk SS 9 — Koseze, SS

10 — Dravelj, gmajne; izgradnja sosesk SS 7, SS 8 — Dravlje, SS 4/1 — Stara cerkev in priprava dokumentacije za gradnjo v Podutiku in Stanežičah; gradnja spremijajočih objektov v soseskah.

Promet in gradnje:

Podvoz v Drenikovi; rekonstrukcija Celovške ceste; rekonstrukcija Tacenske ceste; prenovitev območja okoli »Urbanca«; ureditev območja Medvode: bloki v soseski Me S 7 — Preska; izgradnja VVZ, šole in zdravstvenega doma v Svetju; ureditev krajevnega parka »Dolomiti« (zavarovati krajinske znamenitosti), ceste, nedovoljene gradnje in nadaljnja preprečitev le-teh; ureditev urbanistične dokumentacije Tacen—Gameljne—Smartno—Vodice.

Gospodarstvo:

Industrija: težišče za bodoče: kovinska — elektro — kemična (tekstilna?).

Kmetijstvo in gozdarstvo: prostorski načrti in večja ulaganja.

Gradbeništvo: velika razdrobljenost, slaba tehnologija, fluktuacija in visoke cene storitev.

Trgovina:

Ni dohitevala potreb občanov — premalo interesantnih lokacij za trgovino — (raje v centru!) Ni povezanosti med proizvodnjo in trgovino. Slaba zunanja trgovina in trgovina na debelo. Ni spremljajočih objektov: skladišč, hladilnic, manipulativnih prostorov itd.

Treba bo novih vlaganj v to vejo gospodarstva.

Gostinstvo — turizem:

Dokaj dobro razvita, vendar so prenočitvene kapacitete pomanjkljive.

Obrt:

Slabo je razvita, stagnira, produktivnost je nizka.

Pospešiti bo treba integracijske procese v družbeni obrti!

Komunalno gospodarstvo:

Utrditi bo treba:

Komunalno interesno skupnost; sodelovanje med KS; stanovanjsko interesno skupnostjo; programsko zasnovano za komunalne organizacije združenega dela; opremljanje kmetijskih območij; načela ljudske obrambe in civilne zaščite.

Zagotoviti bo treba dodatne energetske vire: električne, toplotne, plinske in vodovodne.

Urediti bo treba javno razsvetljavo, zelence, parke, gozdove in rekreacijske površine, igrišča, pokopališča — krematorij, promet, ceste, zveze in obvoznice.

Stanovanjsko gospodarstvo:

Zgraditi 6.000 stanovanj, pri tem pa je nujno upoštevati izrabo prostora; preprečiti črne gradnje; odmrzniti stanarine; samski domovi; domovi počitka itd.

Vzgoja in izobraževanje:

Predšolsko varstvo — odklonejnih 1.034 otrok.

Gradnja še 4 VVZ: Sentvid, Litostroj, Koseze, Medvode.

Osnovne šole: povečati kapacitete in dograditi šolo Brod—Pirniče.

Varstvo v šoli: 1.396 učencev ali 17 % je v varstvu sedaj; v bodoče: zagotoviti prehrano vsem učencem, ki se ne morejo hraniti redno doma.

Zgrajenih bo 1.000 stanovanj in ena šola.

Zdravstveno varstvo:

Preurediti objektov: v Šiški in Medvodah. Rešiti kadrovske probleme o varstvu delavcev na delovnih mestih!

Kultura:

Obstoječe stanje. Na območju občine Ljubljana-Šiška delujejo: Muzej ljudske revolucije Slovenije, Muzej izvenevropskih kultur v gradu Goričane, Knjižnica Šiška ter kulturno umetniška društva in skupine: pihalna godba Litostroj, pihalna godba Medvode, pevski zbor ZB Karol Pahor, KUD Otona Zupančiča v Sori, kulturna sekcija OO sindikata Avtomontaže in pevski zbor, moški pevski zbor upokojencev Sentvida, pevski zbor Viator, folklorna skupina »Emona«, lutkovno gledališče Jože Pengov, DPD Svoboda Medvode, KUD Tacen, KUD Skaručna in KUD Vodice. Zveza kulturno prosvetnih organizacij združuje ljubiteljsko kulturno umetniške skupine in društva, jim nudi strokovno pomoč pri delu in je tudi nosilec kulturne akcije na področju občine. Vrsto kulturnih prireditev organizira tudi Zveza socialistične mladine Ljubljana-Šiška.

Konec leta 1944 je bila ustanovljena v občini Ljubljana-Šiška samoupravna interesna skupnost s področja kulturnih dejavnosti.

Načrtovanje in naloge:

Širjenje in razvoj kulturnih dejavnosti med najširšim krogom delovnih ljudi in občanov,

širjenje aktivne in umetniške znanosti, umetniške ustvarjalnosti, širjenje publike, širjenje knjižničarske mreže in rast ter razvoj ljubiteljskih dejavnosti, krepitev kadrovske zasedbe ob ustreznem večanju knjižnega sklada, ki naj bi do leta 1980 dosegel poprečje dveh knjig na prebivalca občine.

Intenzivne naj bi se povečevala skrb za nastajanje kulturno-umetniških društev v KS, večji OZD, za kar bo skrbela zlasti Zveza

(Nadaljevanje na zadnji strani)

kulturno-prosvetnih organizacij v povezavi z družbeno političnimi in ostalimi dejavniki kulturnega razvoja.

Na osnovi enotne kulturne akcije ljubljanskega prostora bo treba stremeti za zvišanje števila obiskovalcev kulturnih prirediteljev vseh vrst (dejavnosti v novih soseskah!).

V srednjeročnem planu bo treba prioriteto zagotoviti finančna sredstva za sanacijo kulturnih objektov na območju šišenskih KS.

V srednjeročnem programu bi bilo potrebno (glede na nenehen porast prebivalstva), planirati tudi izgradnjo osrednjega doma kulture.

Telesna kultura:

V letu 1974 je delovalo na območju občine Šiška 72 telesno kulturnih delegacij s 124 tisoč člani. Telesna kultura v občini se odvija v vseh športno rekreacijskih oblikah v okviru temeljne telesno kulturne skupnosti.

Rekreacija zajema športne igre, individualno športe, množična pa sta izletništvo in trim.

Tekmovalni šport obsega: atletiko, gimnastiko, nogomet, košarko, smučanje, smučarske skoke, rokomet, hokej, namizni tenis itd. Kolektivna gimnastika je namenjena predvsem šolski mladini in se odvija v telovadnicah Hinka Smrekarja in Riharda Jakopiča. Razvit je tudi šport za paraplegike in ostale invalide.

Strokovni kadri:

V športnih organizacijah vodi delo 274 delavcev (90 % amaterjev, 9 % poklicnih strokovnjakov, 1 % trenerjev).

Objekti — načrtave na področju občine Šiška:

10 telovadnic, 7 nogometni igrišča (4 pomožna), 12 rokometnih, 13 za košarko, 6 za odbojko, 2 atletski stezi z napravami, 5 igrišča za tenis, 9 smučarskih skakalnic, 2 dvorani za namizni tenis, 3 dvostezna avtomatska kegljišča, balinišča, speedway steza, jezero za vodne športe, trim steza, planinski domovi, postojanke, rekreacijski center v Mostecu, drsališče, otroška igrišča...

Tri telovadnice in nova trim steza so v izgradnji.

Predlog za srednjeročni plan:

Razvijanje športno-rekreacijskih panog za zagotavljanje množičnega vključevanja v telesne kulturne dejavnosti občanov, poglobljanje prioriteten športnih panog, izdelava programa za izvajanje rekreacije občanov z vidika potreb KS (športne rekreacijske površine, otroška igrišča), programiranje telesno kulturnih centrov, ki bi zajemali več KS, proučitev možnosti za izgradnjo občinskega telesno kulturnega centra in optimalno koriščenje že obstoječih kapacitet, upoštevanje enotnih izhodišč razvoja telesno kulturnih dejavnosti za celotno ljubljansko območje (enako v razvoju vrhunskega športa kot tudi razvoja znanstveno raziskovalnega dela na področju telesne kulture, prioriteten telesno kulturnih objektov in izpopolnjevanja strokovnih kadrov).

Socialno skrbstvo:

Dosedanji razvoj:

V letu 1970 reševana problematika 7745 občanov (t.j. 13 % vseh prebivalcev šišenske občine), denarno pomoč je prejelo 821 članov.

V letu 1974 reševana problematika 9530 občanov, finančna pomoč nudena 1160 občanom.

Na osnovi dosedanjih pokazateljev je občinska skupnost socialnega skrbstva programirala svoje delo za leto 1975.

Bodoči razvoj:

Iz predvidevanj o porastu števila prebivalcev v občini Šiška izhajajo izhodišča za srednjeročni plan 1976—1980. Po teh predvidevanjih bo narasla problematika občanov ne le za 30 %, ampak še več ob upoštevanju povišanega števila prebivalcev.

Potrebno bo:

povečati delež skupne porabe za potrebe socialnega skrbstva (skladno z gibanjem narodnega dohodka in naraščanjem ostalih porab),

systematično razvijati oblike družbene skrbi za starejše občane, osamljene in bolne (k temu bo prispevala tudi izgradnja doma upokoencev),

razvijati večjo skrb in odgovornost za vključevanje osebnostno in vedenjsko mote-

nih otrok in mladoletnikov v zdravo družbeno sredino, širiti mrežo vzgojno varstvenih kapacitet in možnosti za usposabljanje težje prizadetih otrok (telesno in duševno) — s tem v zvezi zavzeti stališče o dejanski pomoči pri gradnji POŠ Janeza Levca in širjenje ostalih zavodov za duševno prizadete otroke...

posvečati skrb članom ZB in njihovim družinam,

kompleksno reševati težje asocialne pojave (alkoholizem, prostitucija, klateštvo, brezdelnost...),

reševanje stanovanjske problematike na področju socialno ogroženih družin (z delovanjem družbenih stanovanj, ki se na kakršenkoli način izprazni) ob upoštevanju predlogov organa socialnega skrbstva,

intenzivno razvijati vse oblike družbenega varstva na področju zaščite družine (prvenstveno socialno ogrožene družine),

pospešiti strokovno reševanje in skupne probleme v OZD v okviru OSSS,

formirati komisije za socialno dejavnost v KS z več kot 4500 krajani.

Raziskovalna dejavnost:

Skupščina občine Ljubljana-Šiška je zainteresirana za raziskovanje na vseh 16 strokovnih področjih RSS, zlasti pa:

optimalizacija preskrbe z energijo,

odkrivanje novih tehnologij v strojništvu in varilstvu (za večjo ekonomičnost in produktivnost),

odkrivanje novih tehnologij na področju elektrotehnike,

za čimširšo uporabo gospodarstva in družbenih službah, za odkrivanje novih kemijsko-tehnoloških procesov (s tem v zvezi tudi za: manjše osnaževanje zraka),

za odkrivanje novih gradbenih materialov in racionalnejših načinov gradnje,

za intenziviranje kmetijstva,

za temeljito vzgojo ožje specializiranih kadrov potrebnih gospodarstvu in družbenim službam,

za zagotavljanje potrebne energije v sklopu splošnega ljudskega odpora v izjemnih pogojih,

za racionalizacijo prometa v smislu varščite pred osnaževanjem atmosfere.

Ljubdska obramba in samozaščita:

S tem v zvezi je treba okvirno izhajati iz načrtovanja za celotno področje Ljubljane, v ta načrt bo potrebno vključiti urbanistično oblikovanje stanovanjskih in industrijskih con glede na možnosti gradnje zaklonišč, skladišč za evakuacijo blagovnih rezerv. S planom bo treba zagotoviti blagovne rezerve reprodukcijskega materiala, goriva, hrane in ostalega potrebnega v vojnih razmerah, prav tako pa pristopiti k oblikovanju kmetijske politike s tega vidika (višinski predeli predstavljajo preskrbovalno bazo oboroženih sil in prebivalstva ob morebitnem spopadu).

Pod točko IV izhodišča za sestavo družbenega plana 1976—1980 občine Ljubljana-Šiška se obravnavajo globalni kazalci s projekcijami za to obdobje. O tem bomo pisali v naslednji številki glasila.

ŠPORT

Za dan borca (4. julij) bodo (so) naši mladinci priredili športna tekmovanja v malem nogometu, namiznem tenisu, šahu, streljanju in balinanju v okviru naše tovarne. Tekmovanja bodo ekipna in posamezna. Vse se bo odvijalo na športnem prostoru v jami za tovarno.

Ta čas, ko je izšel časopis, so tekmovanja že mimo zato bomo o poteku in izidu tekmovanj poročali v naslednji številki glasila.

Še ena nazodna

*Bod' moja, bod' moja,
t' bom lešnikov dal;
boš tiste potokla,
bom drugih nabral.*

*»Pa nisem še stara
čez petdeset let,
da b' mogla jaz tebe
za lešnike imet'.*

*Ne hodi za mano,
ne boš me dobil,
sem tist'ga župana,
k' je rib'ce lovil.«*

ALI VESTE

Kje je ta starodavna stavba in kako se imenuje?

(odg. v prihodnji številki)

PRISPEVAJTE

S SVOJIMI

ČLANKI K

VEČJI PESTROSTI

SVOJEGA

GLASILA

»Dekorativna« glasilo delovne skupnosti Dekorativna Ljubljana. Odgovorni urednik Vladimir Kočvar. — Tisk: Tiskarna Ljubljana. Po zakonu o javnem obveščanju Ur. l. SRJŠ (121-1/72) oproščeni davka na promet.